

عنوان مقاله:

واکاوی نسبت آموزش مداوم با حیات معقول: گامی در تبیین آموزش مداوم با رویکرد اسلامی

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی انجمن فلسفه تعلیم و تربیت ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

صفورا سادات نژاد - دانشگاه اصفهان دانشجوی کارشناسی ارشد فلسفه تعلیم و تربیت

محمدحسین حیدری - دانشگاه اصفهان گروه علوم تربیتی عضو هیئت علمی

خلاصه مقاله:

هدف از نگارش این مقاله، تبیین نسبت آموزش مداوم با حیات معقول بود که با بهره گیری از روش تحلیلی- استنتاجی انجام شده است. حیات معقول اصطلاح ابداعی متفکر معاصر جهان اسلام، محمدتقی جعفری است که برای تبیین زندگی مطلوب در جامعه اسلامی بکار رفته است. در این دیدگاه، زندگی بشری به دو نوع طبیعی و معقول تقسیم شده و مهم ترین هدف تربیت اسلامی، زمینه سازی برای حرکت انسان از حیات طبیعی به حیات معقول، ذکر شده است. در نوشتار حاضر، پس از بررسی عناصر یازده گانه حیات معقول، چنین احتجاج شده است که عبارات کلیدی بکار رفته در ایده حیات معقول همچون تربیت تکاملی عقلانی، تدریج در مسیر ساخته شدن شخصیت انسان، گردیدن در مسیر کمال و مواردی نظیر آن، بیانگر لزوم نوعی استمرار و مداومت در امر تربیت و پرورش انسانی است که باید در بستر تربیت اسلامی، حیات طبیعی خود را به حیات معقول بدل سازد؛ اما این استمرار و مداومت از حیث ماهیت، اهداف، اصول و روش ها، با ماهیت آموزش و یادگیری مادام العمر با رویکرد امروزی و رایج آن تا حد زیادی متفاوت است. در این مقاله، ضمن بازخوانی مبانی و اهداف آموزش مداوم با رویکرد غربی، وجوه تمایز آن با آموزش مداوم مبتنی بر حیات معقول (رویکرد اسلامی)، مورد بحث قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

آموزش مداوم، حیات معقول، تربیت اسلامی، محمدتقی جعفری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/759063>

